

ת"פ (באר שבע) 11830-06-24 - מדינת ישראל נ' נטורל קייקס בע"מ

ת"פ (באר-שבע) 11830-06-24 - מדינת ישראל נ' נטורל קייקס בע"מ מחוזי עבודה באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 11830-06-24

מדינת ישראל

על ידי ב"כ עו"ד יצחק ששון

נגד

נטורל קייקס בע"מ

2. מיכאל חדד

על ידי ב"כ עו"ד רחמים עזריה

בית הדין האזורי לעבודה באר-שבע

[07.10.2024]

כב' הנשיא צבי פרנקל

החלטה

1. ביום 5.6.2024 הגישה המאשימה כתב אישום נגד הנאשמים. בפרק העובדות כתב בא כוח המאשימה: "הנאשמת 1 הינה חברה פרטית העוסקת בייצור דברי מאפה ומקום מושבה בעיר באר שבע (להלן הנאשמת). הנאשם 2 שימש במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כמנהל פעיל בנאשמת 1. בתקופה שבין חודשים 10-12/22 ובתקופה הכוללת שבין חודשים 1-6/23 ניכתה הנאשמת סכומים משכרם של 25 עובדים שפרטיהם מופיעים בנספח א' לכתב האישום עבור קרן פנסיה והעבירה אותם באיחור ו/או לא העבירה אותם כלל לחברות הביטוח להן יועדו (מנורה, הפניקס ומיטב ד"ש), בתוך 30 ימים מהיום שבו רואים כמולן את השכר שממנו נוכה וזאת בניגוד להוראות חוק הגנת השכר, תשי"ח - 1958 במועדים הנקובים בנספח לכתב האישום. העבירות בוצעו בנסיבות מחמירות, בכך שהנאשמים מואשמים בכתב האישום ביותר משישה אישומים בשל ביצוע עבירות לפי חוק זה, בתוך תקופה שאינה עולה על 12 חודשים, כאשר העבירות נעברו כלפי 25 עובדים. הנאשם לא פיקח ולא עשה כל שניתן על מנת למנוע את ביצוע העבירות אשר בוצעו על ידי הנאשמת. בעשותם כך, עברו כל אחד מהנאשמים בנפרד 140 עבירות."
2. המאשימה האשימה את הנאשמת ב- 140 עבירות של העברת ניכוי באיחור או אי העברתו כלל למי שלו יועדו הכספים: עבירה לפי סעיף 25א(א), 25ב(ג) ו-25ב(ד) ו-25ב(ה) לחוק הגנת השכר והאשימה את הנאשם בהפרת חובת פיקוח נושא משרה לפי סעיפים 25א(א), 25ב(ג) ו-25ב(ד) ו-25ב(ה) ו-26 לחוק הגנת השכר.

3. במענה לכתב האישום, הנאשמים הודו בסעיפים 1 ו-2 לכתב האישום. אשר לנסיבות מחמירות טענו שלא מתקיים בעניינם נסיבות מחמירות והנאשם הכחיש את הנטען וטען שעשה ככל שיכולתו. הנאשמים טענו שלא ניתן להגיש כתב אישום בגין עבירות שנעברו בשנת 2022 מאחר שלפי הנחיות היועץ המשפטי לממשלה בעבירות מסוג עוון יש להגיש כתב אישום תוך 18 חודשים מיום ביצוע העבירה ולכן יש למחוק את העבירות שבוצעו בשנת 2022. הוסיפו הנאשמים את הטענה שמאחר שהמדינה הטילה עליהם קנסות מנהליות לא ניתן להטיל עליהם עונש כפול בגין אותן עבירות ועל כן עתרו למחיקת כתב האישום. כמו כן טענו שאם אדחה את הטענות, עומדת לנאשמת טענת הגנת הצורך מאחר שהנאשמת נקלעה לקשיים כספיים לאור הקורונה ועמדה בפניה האפשרות לפטר את מחצית העובדים או לדחות את ההפקדות ואם הנאשמים לא היו דוחים את ההפקדות העובדים היו נפגעים.
4. ב"כ המאשימה ביקש לדחות את הטענה לביטול כתב האישום מהסיבה שהנאשמים לא הציגו אסמכתאות של תשלום קנסות וממילא ההליכים המנהליים שננקטו נגד הנאשמים הם לא לגבי אותה תקופה המצוינת בכתב האישום. ב"כ המאשימה פירט את ההתראות וההודעות על כוונות חיוב שהפכו לעיצום כספי: "התראה מנהלית מיום 7.6.20 - מעסיק שלא שילם לעובדים שכר עד ליום הקובע בגין חודש שכר 4/19 (מועד ביצוע עבירה ביום 11.56.19) ביחס לעובדת אחת - סעיף 25ב(ב1)(1) לחוק הגנת השכר. התראה מנהלית מיום 7.6.20 - בגין הפרה מיום 11.6.19 ביח שלשני עובדים, העבירה בגינה ניתנה ההתראה הינה "אי תשלום תשלומים מכוח צוי הרחבה בעניין פנסיה" - גובה ההפקדה נמוך מהקבוע בצו עבור חודש אפריל (אי הפרשה על יום בחירות).
- הודעה על כוונת חיוב מיום 7.6.20 שהפכה לעיצום כספי - בגין ניכוי ואי הפקדת כספים לקופת פנסיה עבור חודשים 9-11/19 (מועד ביצוע עבירה בחודשים 11.12/18 ו-1/19) ביחס לעובדת אחת - סעיף 25א לחוק הגנת השכר (אי העברת סכומים שנוכו למי שלו יועדו או העביר באיחור) - העיצום לא שולם ע"י המאשימה. הודעה על כוונת חיוב מיום 1.9.20 שהפכה לעיצום כספי - בגין הפרה מחודש 11/18-6/19 ביחס לשלושה עובדים. העבירה "חוק להגברת האכיפה" של דיני העבודה - סעיף 14 "אחריות מנהל כללי למניעת הפרות" - העיצום לא שולם על ידי המאשימה.
- הודעה על כוונת חיוב מיום 9.11.22 שהפכה לעיצום כספי - בגין עבירה על חוק הגנת השכר, תשי"ח 1958 - סעיף 25א אי העברת סכומים שנוכו שלמי שלו יועדו או העביר באיחור כלפי שני עובדים במהלך חודשים 1-3/22 (תאריכים עבירה: 11/3/22, 11.4.22, 11.5.22) - העיצום לא שולם על ידי הנאשמת.
- הודעה על כוונת חיוב מיום 22.2.23 (שהפכה לעיצום כספי) - בגין הפרה בחודש 11.3.22 (לגבי חודש שכר 1-3/22) לגבי שני עובדים - עבירה על "החוק להגברת האכיפה" של דיני העבודה, תשע"ב - 2011 סעיף 14 - אחריות מנהל כללי למניעת הפרות - הערות: הגנת השכר 25א - ניכוי משכר ינואר - מרץ 2022 לטובת קרן פנסיה והערת הניכוי באיחור.
- פנסיה - אי הפרשה לפנסיה משכר ינואר - מרץ 2022 - העיצום לא שולם על ידי הנאשמת.
5. אשר לסעיף 4(ב) להנחיית היועץ המשפטי לממשלה מחודש 4/23 שכותרתה: "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב האישום", הודיע ב"כ המאשימה שהתיק נמסר למחלקה המשפטית ביום 11.3.2024 ולכן עמד לרשות התובע פרק זמן עד 11.9.2025 וכתב האישום הוגש בחודש יוני 2024.
6. אשר לטענת הצורך, טען ב"כ המאשימה שלא מדובר בטענה המצדיקה מחיקת כתב האישום אלא לכל היותר טענה שיש לעלות ולהוכיח במסגרת ניהול התיק או במסגרת הטיעונים לעונש.
7. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי אפוא למסקנה שדין בקשת הנאשמים להידחות. כתב האישום הוגש במועד מאחר שבעבירות מסוג עוון יש לפעול לסיום הטיפול בתיק תוך 18 חודשים מרגע קבלת תיק החקירה לידי התביעה ולא כפי שטענו הנאשמים מיום ביצוע העבירה. סעיף 4 להנחיית היועץ המשפטי לממשלה מחודש אפריל 2023 קובע את משך הזמן למסירת תיק החקירה ועד לקבלת החלטת התובע.
- אשר לטענת הצורך, אין מדובר בטענה המצדיקה מחיקת כתב האישום אלא טענה שיש להוכיח במסגרת ההליך וממילא יש קושי לקבל טענה שבאי פיתורי העובדים ודחיית התשלומים שהיה להעביר ליעדם כדי לקדם את מטרת חוק הגנת השכר מאחר שלשון החוק ברורה ואין מתקנים עוול בעוול.
8. הבקשה אפוא נדחת. מאחר שהנאשמים השיבו לכתב האישום, ישיבת ההוכחות תתקיים ביום 3.11.2024 בשעה 12:30.
9. ב"כ הנאשמים יודיע עד ליום 13.10.2024 האם הוא עומד על זימונם של כל עדי התביעה. ניתנה היום, ה' תשרי תשפ"ה, (07 אוקטובר 2024), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.